

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ
στο σχέδιο νόμου για την

Ενσωμάτωση στην εθνική νομοθεσία της Οδηγίας 2014/92/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 2014 για τη συγκρισιμότητα των τελών που συνδέονται με λογαριασμούς πληρωμών, την αλλαγή λογαριασμού πληρωμών και την πρόσβαση σε λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά.

A. Επί της Αρχής

Για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η εσωτερική αγορά αποτελεί ένα χώρο χωρίς εσωτερικά σύνορα μέσα στον οποίο εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, των προσώπων, των υπηρεσιών και των κεφαλαίων. Ο κατακερματισμός της εσωτερικής αγοράς είναι επιζήμιος για την ανταγωνιστικότητα, την ανάπτυξη και τις θέσεις εργασίας στην Ένωση. Η εξάλειψη των άμεσων και έμμεσων εμποδίων για την ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς είναι απαραίτητη για την ολοκλήρωσή της. Η δράση της Ένωσης όσον αφορά την εσωτερική αγορά στον τομέα των λιανικών χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών έχει ήδη συμβάλει σημαντικά στην ανάπτυξη της διασυνοριακής δραστηριότητας των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, στη βελτίωση των επιλογών που έχουν οι καταναλωτές και στην αύξηση της ποιότητας και της διαφάνειας των προσφορών.

Η εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και η ανάπτυξη μιας σύγχρονης οικονομίας χωρίς κοινωνικούς αποκλεισμούς εξαρτάται όλο και περισσότερο από την καθολική παροχή υπηρεσιών πληρωμών.

Η παροχή πρόσβασης σε λογαριασμό πληρωμών σε όλους τους καταναλωτές θα επιτρέψει τη συμμετοχή τους στην εσωτερική αγορά και θα τους δώσει τη δυνατότητα να εκμεταλλευτούν τα οφέλη της εσωτερικής αγοράς. Προκειμένου να υποστηριχτεί η αποτελεσματική και ομαλή χρηματοπιστωτική κινητικότητα μακροπρόθεσμα, είναι καθοριστικής σημασίας η θέσπιση μιας ομοιόμορφης δέσμης κανόνων για την αντιμετώπιση του ζητήματος της χαμηλής κινητικότητας των καταναλωτών, ιδίως δε για τη βελτίωση της σύγκρισης των υπηρεσιών λογαριασμών πληρωμών και των σχετικών τελών και την παροχή κινήτρων για την αλλαγή λογαριασμού πληρωμών, καθώς και για την αποφυγή των διακρίσεων με βάση τον τόπο διαμονής για καταναλωτές που προτίθενται να ανοίξουν και να χρησιμοποιήσουν λογαριασμό πληρωμών σε διασυνοριακό επίπεδο. Επιπλέον, είναι απαραίτητο να ληφθούν τα κατάλληλα μέτρα για την προώθηση της συμμετοχής των καταναλωτών στην αγορά των λογαριασμών πληρωμών. Τα εν λόγω μέτρα θα παράσχουν κίνητρα για την είσοδο των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών στην εσωτερική αγορά και θα διασφαλίσουν ισότιμους όρους

ανταγωνισμού, ενισχύοντας έτσι τον ανταγωνισμό και την αποδοτική κατανομή των πόρων στο εσωτερικό της αγοράς λιανικών χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών της Ένωσης προς όφελος των επιχειρήσεων και των καταναλωτών. Επίσης, η διαφανής πληροφόρηση σχετικά με τα τέλη και οι δυνατότητες αλλαγής λογαριασμού, σε συνδυασμό με το δικαίωμα πρόσβασης σε λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά, θα διευκολύνουν τη διακίνηση και τις αγορές των πολιτών της Ένωσης στο εσωτερικό της Ένωσης, επιτρέποντάς τους, ως εκ τούτου, να επωφελούνται από μια πλήρως λειτουργική εσωτερική αγορά στον τομέα των λιανικών χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, και θα συμβάλλουν στην περαιτέρω ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς.

Με το παρόν σχέδιο νόμου ενσωματώνεται στην ελληνική νομοθεσία η Οδηγία 2014/92/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 2014 για τη συγκρισιμότητα των τελών που συνδέονται με λογαριασμούς πληρωμών, την αλλαγή λογαριασμού πληρωμών και την πρόσβαση σε λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά.

Είναι καθοριστικής σημασίας για τους καταναλωτές να είναι σε θέση να κατανοούν τα τέλη, ώστε να μπορούν να συγκρίνουν προσφορές από διαφορετικούς παρόχους υπηρεσιών πληρωμών και να αποφασίζουν με πλήρη επίγνωση ποιοι λογαριασμοί πληρωμών προσαρμόζονται καλύτερα στις ανάγκες τους. Δεν μπορεί να υπάρξει σύγκριση των τελών όταν οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών χρησιμοποιούν διαφορετική ορολογία για τις ίδιες υπηρεσίες και παρέχουν πληροφόρηση σε διαφορετική μορφή. Η τυποποιημένη ορολογία, σε συνδυασμό με τη στοχευμένη πληροφόρηση περί τελών σε συνεκτική μορφή η οποία καλύπτει τις πλέον αντιπροσωπευτικές υπηρεσίες που συνδέονται με λογαριασμούς πληρωμών, μπορεί να βοηθήσει τους καταναλωτές να κατανοούν και να συγκρίνουν τα τέλη.

Στόχος της Οδηγίας 2014/92/ΕΕ είναι η θέσπιση κανόνων σχετικά με α) τη διαφάνεια και τη συγκρισιμότητα των τελών που χρεώνονται στους καταναλωτές για τους λογαριασμούς πληρωμών τους, β) την αλλαγή λογαριασμού πληρωμών εντός Ελλάδος και γ) τη διευκόλυνση του διασυνοριακού ανοίγματος λογαριασμού πληρωμών για τους καταναλωτές εντός Ε.Ε.

Επίσης, με το παρόν σχέδιο νόμου θεσπίζεται πλαίσιο κανόνων και όρων σύμφωνα με τους οποίους διασφαλίζεται το δικαίωμα των καταναλωτών για άνοιγμα και χρήση λογαριασμών πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά.

Το σχέδιο νόμου διαρθρώνεται σε επτά (7) κεφάλαια.

Στο **Κεφάλαιο Α** περιγράφεται ο σκοπός, το αντικείμενο, το πεδίο εφαρμογής και οι ορισμοί του παρόντος σχεδίου νόμου. Το **Κεφάλαιο Β** και το **Κεφάλαιο Γ** αφορούν στη συγκρισιμότητα των τελών που συνδέονται με λογαριασμούς πληρωμών και στη διαδικασία αλλαγής λογαριασμού αντίστοιχα. Το **Κεφάλαιο Δ** περιέχει διατάξεις που αφορούν στην πρόσβαση σε λογαριασμούς πληρωμών. Στο **Κεφάλαιο Ε** ορίζονται οι αρμόδιες αρχές, η υποχρέωση συνεργασίας μεταξύ τους και ο τρόπος επίλυσης διαφωνιών μεταξύ αρμόδιων αρχών διαφορετικών κρατών

μελών. Τέλος, στα **κεφάλαια ΣΤ και Ζ**, αναφέρονται οι κυρώσεις και η έναρξη ισχύος των διατάξεων του παρόντος νόμου.

B. Επί των άρθρων

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α

Στο **άρθρο 1** τίθεται επιγραμματικά ο σκοπός του παρόντος σχεδίου νόμου, ο οποίος αποτελεί την ενσωμάτωση της Οδηγίας 2014/92/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 2014. Επίσης, στο ίδιο άρθρο προσδιορίζονται το αντικείμενο και το πεδίο εφαρμογής του.

Αντικείμενο του παρόντος σχεδίου νόμου είναι η θέσπιση κανόνων σχετικά με α) τη διαφάνεια και τη συγκρισιμότητα των τελών που χρεώνονται στους καταναλωτές για τους λογαριασμούς πληρωμών τους, β) την αλλαγή λογαριασμού πληρωμών εντός Ελλάδος γ) τη διευκόλυνση του διασυνοριακού ανοίγματος λογαριασμού πληρωμών για τους καταναλωτές εντός Ε.Ε και δ) τη διασφάλιση του δικαιώματος των καταναλωτών για άνοιγμα και χρήση λογαριασμών πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά.

Όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής του, τα κεφάλαια Β και Γ του παρόντος νόμου εφαρμόζονται στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών ενώ το κεφάλαιο Δ εφαρμόζεται στα πιστωτικά ιδρύματα. Οι διατάξεις του παρόντος νόμου εφαρμόζονται στους λογαριασμούς πληρωμών μέσω των οποίων οι καταναλωτές είναι τουλάχιστον σε θέση:

- α) να τοποθετούν χρηματικά ποσά σε λογαριασμό πληρωμών,
- β) να αναλαμβάνουν μετρητά από λογαριασμό πληρωμών,
- γ) να μετέχουν σε πράξεις πληρωμής, περιλαμβανομένων των μεταφορών πιστώσεων, προς και από τρίτο μέρος, είτε ως πληρωτές είτε ως δικαιούχοι.

Στο **άρθρο 2** παρατίθενται οι απαραίτητοι ορισμοί για την κατανόηση και εφαρμογή του παρόντος σχεδίου νόμου. Στο στοιχείο 28 εισάγεται ο ορισμός του «καταλόγου» ο οποίος περιλαμβάνει τις πλέον αντιπροσωπευτικές υπηρεσίες που συνδέονται με λογαριασμό πληρωμών και υπόκεινται στην καταβολή τέλους, σύμφωνα με το άρθρο 3 του νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β

Στο **άρθρο 3** καθορίζεται ο τρόπος δημιουργίας και επικαιροποίησης του «καταλόγου» και το περιεχόμενό του. Ο «κατάλογος» περιέχει α) τις πλέον

αντιπροσωπευτικές υπηρεσίες οι οποίες συνδέονται με λογαριασμό πληρωμών, υπόκεινται στην καταβολή τέλους και προσφέρονται από έναν τουλάχιστον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών στην Ελλάδα, β) όρους και ορισμούς για κάθε μία από τις παραπάνω υπηρεσίες και τέλος γ), όπου συντρέχει περίπτωση, την τυποποιημένη ορολογία της Ένωσης για τις υπηρεσίες που είναι κοινές τουλάχιστον στην πλειονότητα των κρατών μελών.

Ο κατάλογος πρέπει να σύμφωνος με τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα που υιοθετεί η Επιτροπή δυνάμει της παραγράφου 4 του άρθρου 3 της Οδηγίας 2014/92/ΕΕ.

Στο **άρθρο 4** καθορίζεται η υποχρέωση των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών να παρέχουν στον καταναλωτή, εγκαίρως πριν από την υπογραφή της σύμβασης, το δελτίο πληροφόρησης περί τελών, το οποίο περιλαμβάνει τους τυποποιημένους όρους του καταλόγου και, εφόσον οι υπηρεσίες αυτές προσφέρονται από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, τα αντίστοιχα τέλη για κάθε υπηρεσία. Το εν λόγω άρθρο ορίζει, επίσης, το περιεχόμενο και τα χαρακτηριστικά του δελτίου καθώς και το μέσο παροχής του. Το δελτίο πληροφόρησης περί τελών πρέπει να είναι σύμφωνο με τα εκτελεστικά τεχνικά πρότυπα που εγκρίνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή σχετικά με την τυποποιημένη μορφή παρουσίασής του και το κοινό του σύμβολο.

Στο **άρθρο 5** καθορίζεται η υποχρέωση των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών να παρέχουν στον καταναλωτή, σε τριμηνιαία, τουλάχιστον, βάση και δωρεάν, κατάσταση όλων των τελών που έχουν καταβάλει την εν λόγω χρονική περίοδο. Το εν λόγω άρθρο ορίζει, επίσης, το περιεχόμενο και τα χαρακτηριστικά της κατάστασης τελών καθώς και το μέσο παροχής της. Η κατάσταση τελών πρέπει να είναι σύμφωνη με τα εκτελεστικά τεχνικά πρότυπα που εγκρίνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή σχετικά με την τυποποιημένη μορφή της και το κοινό σύμβολό της.

Με το **άρθρο 6** διασφαλίζεται η ενημέρωση και η δυνατότητα σύγκρισης από τους καταναλωτές σχετικά με το λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά, θεσπίζοντας υποχρέωση συνεκτικής χρήσης της ισχύουσας ορολογίας σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών μπορούν να χρησιμοποιούν παράλληλα εμπορικές ονομασίες στο πλαίσιο των συμβατικών και εμπορικών πληροφοριών, εφόσον διευκρινίζουν σαφώς τον ισχύοντα αντίστοιχο τυποποιημένο όρο.

Με το **άρθρο 7** σκοπείται η εξασφάλιση της ενημέρωσης και της δυνατότητας σύγκρισης από τους καταναλωτές, μέσω διαδικτυακού πίνακα, των τελών που χρεώνονται από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών ώστε να αξιολογούν τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα διαφόρων προσφορών για λογαριασμούς πληρωμών. Επιβάλλεται οι πληροφορίες που παρέχονται σε τέτοιους δικτυακούς τόπους να είναι αξιόπιστες, αμερόληπτες και διαφανείς. Η αρμοδιότητα τήρησης,

ενημέρωσης και δημοσίευσης του πίνακα έχει ανατεθεί στην Τράπεζα της Ελλάδος (άρθρο 21).

Με το **άρθρο 8** διασφαλίζεται ότι, όταν οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών προσφέρουν πακέτα λογαριασμών πληρωμών, παρέχονται στους καταναλωτές πληροφορίες σχετικά με το εάν υπάρχει η δυνατότητα να αγοραστεί ο λογαριασμός πληρωμών χωριστά και, στην περίπτωση αυτή, παρέχεται χωριστή πληροφόρηση σχετικά με τις ισχύουσες δαπάνες και τα τέλη που συνδέονται με καθένα από τα άλλα προϊόντα ή υπηρεσίες που περιλαμβάνονται στο πακέτο και μπορούν να αγοραστούν χωριστά. Η υποχρέωση αυτή θεσπίζεται επειδή προσφέρονται λογαριασμοί πληρωμών σε πακέτο με προϊόντα ή υπηρεσίες, πέραν των υπηρεσιών που συνδέονται με λογαριασμό πληρωμών, όπως ασφαλιστικά προϊόντα ή παροχή χρηματοπιστωτικών συμβουλών. Ενδέχεται ωστόσο στα πακέτα να προσφέρονται προϊόντα που δεν ζητούνται από τους καταναλωτές και τα οποία δεν είναι απαραίτητα για τους λογαριασμούς πληρωμών, όπως η ασφάλιση κατοικίας. Οι πρακτικές αυτές μπορεί να μειώσουν τη διαφάνεια και τη συγκρισιμότητα των τιμών, να περιορίσουν τις επιλογές αγοράς για τους καταναλωτές και να έχουν αρνητικές επιπτώσεις στην κινητικότητά τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ

Με το **άρθρο 9** οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών προσφέρουν στους καταναλωτές σαφή, ταχεία και ασφαλή διαδικασία για την αλλαγή λογαριασμού πληρωμών, περιλαμβανομένων των λογαριασμών πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά.

Με το **άρθρο 10** ορίζεται ότι ο λαμβάνων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών είναι υπεύθυνος για την εκκίνηση και τη διαχείριση της διαδικασίας για λογαριασμό του καταναλωτή, ώστε η διαδικασία αλλαγής λογαριασμού να είναι όσο το δυνατόν απλούστερη για τον καταναλωτή (παρ. 1).

Με την παρ. 2 διασφαλίζεται η δυνατότητα των καταναλωτών να ζητήσουν από τον λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να μεταβιβάσει το σύνολο ή μέρος των εισερχόμενων μεταφορών πιστώσεων, πάγιων εντολών για μεταφορές πιστώσεων ή εντολών άμεσης χρέωσης. Για τον σκοπό αυτό, ο καταναλωτής υπογράφει έντυπο εξουσιοδότησης, με το οποίο δίνει τη συγκατάθεσή του για την εκτέλεση καθεμιάς από τις ως άνω ενέργειες ή να επιλέγει μόνο μερικές από αυτές.

Η συνεργασία του αποστέλλοντος παρόχου υπηρεσιών πληρωμών είναι αναγκαία για την επιτυχία της αλλαγής λογαριασμού. Με την παρ. 3 περιγράφονται οι ενέργειες μεταξύ των δύο παρόχων που απαιτούνται για την αλλαγή λογαριασμού. Με την παρ. 4 περιγράφονται οι ενέργειες του αποστέλλοντα παρόχου υπηρεσιών πληρωμών και με την παρ. 5 του λαμβάνοντος παρόχου υπηρεσιών πληρωμών.

Με την παρ. 6 λαμβάνεται μέριμνα ώστε να μη διακοπεί η παροχή υπηρεσιών πληρωμών προς τον καταναλωτή κατά τη διενέργεια της υπηρεσίας αλλαγής λογαριασμού.

Οι διατάξεις του **άρθρου 11** περιγράφουν τη διαδικασία που πρέπει να ακολουθείται από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών προκειμένου να διευκολύνεται ο καταναλωτής στην περίπτωση που επιθυμεί να ανοίξει λογαριασμό πληρωμών σε πάροχο υπηρεσιών πληρωμών εγκατεστημένο σε άλλο κράτος μέλος.

Στο **άρθρο 12** καθορίζονται τα τέλη που συνδέονται με την υπηρεσία αλλαγής λογαριασμού. Συγκεκριμένα, στην παράγραφο 1 του άρθρου παρέχεται στον καταναλωτή το δικαίωμα δωρεάν πρόσβασης στις προσωπικές του πληροφορίες, όσον αφορά στις υφιστάμενες πάγιες εντολές και άμεσες χρεώσεις που τηρούνται είτε στον αποστέλλοντα είτε στον λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών. Με την παράγραφο 2 θεσπίζεται υποχρέωση του αποστέλλοντος παρόχου υπηρεσιών πληρωμών να παρέχει δωρεάν τις πληροφορίες που έχει ζητήσει ο λαμβάνων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δυνάμει της περίπτωσης α) της παραγράφου 4 του άρθρου 10. Σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου, τα τυχόν τέλη που χρεώνει ο αποστέλλον πάροχος υπηρεσιών πληρωμών στον καταναλωτή για το κλείσιμο του λογαριασμού πληρωμών που τηρείται σε αυτόν καθορίζονται σύμφωνα με τις παραγράφους 2 και 4 του άρθρου 42 του ν. 3862/2010, ενώ βάσει της παραγράφου 4, τα τυχόν τέλη που χρεώνει ο αποστέλλον ή ο λαμβάνων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών στον καταναλωτή για οποιαδήποτε υπηρεσία που παρέχεται δυνάμει του άρθρου 10, εκτός εκείνων που αναφέρονται στις παραγράφους 1, 2 και 3, είναι εύλογα και αντιστοιχούν στο πραγματικό κόστος στο οποίο υποβάλλεται ο εν λόγω πάροχος υπηρεσιών πληρωμών.

Οι διατάξεις του **άρθρου 13** θεσπίζουν υποχρέωση όσων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών συμμετέχουν στη διαδικασία αλλαγής λογαριασμού, να αποκαθιστούν χωρίς καθυστέρηση οποιαδήποτε οικονομική ζημία, υφίσταται ο καταναλωτής και οφείλεται σε σφάλμα τους. Η υποχρέωση της παραγράφου 1 δεν υφίσταται εφόσον η οικονομική ζημία του καταναλωτή οφείλεται σε ασυνήθεις και απρόβλεπτες περιστάσεις, εκτός του ελέγχου του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών που τις επικαλείται και των οποίων οι συνέπειες δεν θα μπορούσαν να αποφευχθούν, καθώς και σε περιπτώσεις που ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών πράττει σε εκπλήρωση άλλων νομικών υποχρεώσεων που προβλέπονται δυνάμει εθνικών ή ενωσιακών διατάξεων. Σε κάθε περίπτωση η ευθύνη του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών διέπεται από τις διατάξεις της ισχύουσας νομοθεσίας.

Στο **άρθρο 14** θεσπίζεται η υποχρέωση των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών να παρέχουν δωρεάν σε έντυπη μορφή ή άλλο σταθερό μέσο στο δίκτυο των καταστημάτων τους, καθώς και σε ηλεκτρονική μορφή στον διαδικτυακό τόπο τους,

ανά πάσα στιγμή και εφόσον το ζητήσει ο καταναλωτής, πληροφορίες σχετικά με την υπηρεσία αλλαγής λογαριασμού, και πιο συγκεκριμένα α) τον ρόλο του αποστέλλοντος και του λαμβάνοντος παρόχου υπηρεσιών πληρωμών σε κάθε βήμα της διαδικασίας αλλαγής λογαριασμού, όπως ορίζεται στο άρθρο 10, β) το χρονοδιάγραμμα ολοκλήρωσης των σχετικών βημάτων, γ) τα τέλη, εάν υπάρχουν, που χρεώνονται για τη διαδικασία αλλαγής λογαριασμού, δ) κάθε πληροφορία που θα κληθεί να παράσχει ο καταναλωτής, και ε) τις διαδικασίες εναλλακτικής επίλυσης διαφορών σύμφωνα με την ΚΥΑ 70330 οικ/30.06.2015. Με σκοπό τη διασφάλιση της πληροφόρησης του καταναλωτή, παρέχεται εξουσιοδότηση στην αρμόδια αρχή να προβλέπει τη συμπερίληψη και άλλων πληροφοριών

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ

Με το **άρθρο 15** διασφαλίζεται ότι οι καταναλωτές που διαμένουν νομίμως στην Ένωση δεν θα υφίστανται διακρίσεις λόγω της εθνικότητας ή του τόπου διαμονής τους, ούτε για οποιονδήποτε άλλο από τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όταν υποβάλλουν αίτηση για λογαριασμό πληρωμών εντός της Ένωσης ή επιχειρούν πρόσβαση σε αυτόν. Επιπλέον, διασφαλίζεται ότι η πρόσβαση σε λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά παρέχεται ανεξάρτητα από την οικονομική κατάσταση των καταναλωτών, όπως το καθεστώς απασχόλησής τους, το επίπεδο εισοδημάτων τους, το πιστωτικό ιστορικό τους ή την προσωπική τους πτώχευση.

Το **άρθρο 16** θεσπίζει την υποχρέωση παροχής λογαριασμών πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά στους καταναλωτές από τα πιστωτικά ιδρύματα που προσφέρουν υπηρεσίες πληρωμών σε καταναλωτές, εξαιρώντας τα πιστωτικά ιδρύματα που παρέχουν λογαριασμούς πληρωμών αποκλειστικά μέσω διαδικτύου. Σύμφωνα με την παράγραφο 2 , παρέχεται το δικαίωμα στους καταναλωτές που διαμένουν νόμιμα στην Ένωση, συμπεριλαμβανομένων των καταναλωτών που δεν έχουν σταθερή διεύθυνση κατοικίας και των αιτούντων άσυλο και των καταναλωτών που δεν είναι κάτοχοι άδειας παραμονής, αλλά των οποίων η απέλαση είναι αδύνατη για νομικούς ή πραγματικούς λόγους, να ανοίγουν και να χρησιμοποιούν λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά στα πιστωτικά ιδρύματα που έχουν εγκατάσταση στην Ελλάδα. Το δικαίωμα αυτό ισχύει ανεξάρτητα από τον τόπο διαμονής του καταναλωτή. Ενόψει και του ισχύοντος πλαισίου του ν.3691/2008, θα πρέπει οι καταναλωτές όπως προσδιορίζονται στην παρούσα διάταξη να αναφέρουν και να τεκμηριώνουν έναντι του πιστωτικού ιδρύματος τους λόγους για τους οποίους επιθυμούν το άνοιγμα λογαριασμού με βασικά χαρακτηριστικά. Με την παράγραφο 3 θεσπίζεται η υποχρέωση στα πιστωτικά ιδρύματα να ανοίγουν το λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά ή να αρνούνται αίτηση καταναλωτή για άνοιγμα λογαριασμού πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά, χωρίς αναίτια καθυστέρηση και το αργότερο εντός δέκα εργάσιμων

ημερών από την παραλαβή ολοκληρωμένης αίτησης. Με τις παραγράφους 4 και 5, καθορίζονται οι λόγοι απόρριψης αίτησης για λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά από τα πιστωτικά ιδρύματα, οι οποίοι σχετίζονται είτε με την πρόληψη της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και την αντιμετώπιση της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας είτε με την περίπτωση που ο καταναλωτής κατέχει ήδη λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά σε πιστωτικό ίδρυμα που είναι εγκατεστημένο στην Ελλάδα, εκτός εάν ο καταναλωτής δηλώνει υπεύθυνα ότι έχει προειδοποιηθεί για το προσεχές κλείσιμο του λογαριασμού πληρωμών του, αντίστοιχα. Διευκρινίζεται ότι σε αυτές τις περιπτώσεις, πριν από το άνοιγμα ενός λογαριασμού πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά, το πιστωτικό ίδρυμα μπορεί να επαληθεύει κατά πόσον ο καταναλωτής διατηρεί ή όχι λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά σε πιστωτικό ίδρυμα που είναι εγκατεστημένο στην Ελλάδα λαμβάνοντας υπεύθυνη δήλωση υπογεγραμμένη από τον καταναλωτή για τον σκοπό αυτό.

Η αρμόδια αρχή με απόφασή της μπορεί να προσδιορίσει ειδικές πρόσθετες περιπτώσεις όπου τα πιστωτικά ιδρύματα να απορρίπτουν την αίτηση με για λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά. Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του ν. 3691/2008, σε περίπτωση απόρριψης βάσει της παρ. 4, το πιστωτικό ίδρυμα ενημερώνει αμέσως, γραπτώς και δωρεάν, τον καταναλωτή για την απόρριψη της αίτησής του και για τους ειδικούς προς τούτο λόγους. Στην περίπτωση αυτή, το πιστωτικό ίδρυμα υποδεικνύει στον καταναλωτή τη διαδικασία που μπορεί να ακολουθήσει για την υποβολή παραπόνου κατά της απόρριψης και το δικαίωμα του καταναλωτή να απευθυνθεί στη σχετική αρμόδια αρχή και σε φορέα εναλλακτικής επίλυσης διαφορών της ΚΥΑ 70330οικ/30.6.2015 παρέχοντας τα σχετικά στοιχεία επικοινωνίας. Τέλος, στο εν λόγω άρθρο διευκρινίζεται ότι η πρόσβαση σε λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά είναι ανεξάρτητη από την αγορά πρόσθετων υπηρεσιών ή μετοχών ή μεριδίων του πιστωτικού ιδρύματος, εκτός εάν το τελευταίο αποτελεί προϋπόθεση για όλους τους πελάτες του πιστωτικού ιδρύματος.

Οι διατάξεις του **άρθρου 17** καθορίζουν τις παραμέτρους του λογαριασμού πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με την παράγραφο 1 ο εν λόγω λογαριασμός περιλαμβάνει υπηρεσίες που επιτρέπουν α) τη διενέργεια όλων των πράξεων που απαιτούνται για το άνοιγμα, τη λειτουργία και το κλείσιμο λογαριασμού πληρωμών, β) την τοποθέτηση χρηματικών ποσών, γ) τις αναλήψεις μετρητών, δ) αα) την εκτέλεση άμεσων χρεώσεων, ββ) πράξεων πληρωμής μέσω κάρτας πληρωμών και γγ) μεταφορών πίστωσης, συμπεριλαμβανομένων των πάγιων εντολών. Η παράγραφος 2 παρέχει εξουσιοδότηση στις αρμόδιες αρχές να θεσπίζουν υποχρέωση των πιστωτικών ιδρυμάτων που έχουν εγκατάσταση στην Ελλάδα να παρέχουν πρόσθετες υπηρεσίες, οι οποίες θεωρούνται ουσιώδεις για τους καταναλωτές βάσει των συνήθων πρακτικών. Με τις παραγράφους 3 και 4, προβλέπεται ότι ο λογαριασμός πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά προσφέρεται από τα πιστωτικά ιδρύματα που έχουν εγκατάσταση στην Ελλάδα, τουλάχιστον σε ευρώ, και ότι οι καταναλωτές μπορούν να διενεργούν απεριόριστο αριθμό πράξεων στο πλαίσιο των υπηρεσιών που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Με την παράγραφο 5, θεσπίζεται υποχρέωση στα πιστωτικά ιδρύματα να μην επιβάλλουν τέλη πέραν των τυχόν ευλόγων, που αναφέρονται στο άρθρο 18, όσον αφορά τις

υπηρεσίες που αναφέρονται στις περιπτώσεις α), β) και γ) της παραγράφου 1 και στην υποπερίπτωση ββ) της περίπτωσης δ) της παραγράφου 1, εξαιρουμένων των πράξεων πληρωμής μέσω πιστωτικής κάρτας, ανεξαρτήτως του αριθμού των πράξεων που εκτελούνται στον λογαριασμό πληρωμών.

Προβλέπεται ότι ειδικά όσον αφορά στις υπηρεσίες, άμεσων χρεώσεων, πράξεων πληρωμής μέσω κάρτας πληρωμών και μεταφορών πίστωσης, συμπεριλαμβανομένων των πάγιων εντολών, σε τερματικά, εφόσον υπάρχουν, και ταμεία καταστημάτων πιστωτικών ιδρυμάτων και μέσω (online) υποδομών του πιστωτικού ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές δύνανται να καθορίζουν έναν ελάχιστο αριθμό πράξεων για τις οποίες τα πιστωτικά ιδρύματα μπορούν να καταλογίζουν μόνο τα τυχόν εύλογα τέλη, που αναφέρονται στο άρθρο 18, διασφαλίζοντας ότι είναι επαρκής για να καλύψει την προσωπική χρήση από τον καταναλωτή, λαμβάνοντας υπόψη τις υφιστάμενες κοινές συναλλακτικές πρακτικές και τη συμπεριφορά των καταναλωτών. Σε κάθε περίπτωση τα τέλη που χρεώνονται για τις πράξεις πέραν του ελάχιστου προβλεπόμενου αριθμού δεν είναι ποτέ υψηλότερα από εκείνα που χρεώνονται κατά τη συνήθη τιμολογιακή πολιτική του πιστωτικού ιδρύματος. Ο καταναλωτής είναι σε θέση να διαχειρίζεται και να εκκινεί συναλλαγές πληρωμής από τον λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά τον οποίο τηρεί, στις εγκαταστάσεις του πιστωτικού ιδρύματος, καθώς και μέσω online υποδομών, εφόσον αυτές υπάρχουν. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού και Οικονομικών ρυθμίζονται τα θέματα που αφορούν στο παρόν άρθρο, λαμβάνοντας υπόψη σχετική γνωμοδότηση του Εθνικού Συμβουλίου Καταναλωτή και Αγοράς. Οι διατάξεις της ανωτέρω κοινής υπουργικής απόφασης, αξιολογούνται ανά τριετία ή όποτε άλλοτε κρίνεται αναγκαίο από τα συναρμόδια Υπουργεία, λαμβάνοντας υπόψη σχετική γνωμοδότηση του Εθνικού Συμβουλίου Καταναλωτή και Αγοράς. Με βάση τα αποτελέσματα αυτής της αξιολόγησης, λαμβάνουν χώρα τυχόν τροποποιήσεις που απαιτούνται στις διατάξεις της ανωτέρω κοινής υπουργικής απόφασης.

Στο **άρθρο 18** προβλέπεται ότι οι υπηρεσίες του άρθρου 17 προσφέρονται δωρεάν ή έναντι καταβολής εύλογου τέλους, καθώς και ότι τα τέλη που χρεώνονται στον καταναλωτή σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με τις δεσμεύσεις του, σύμφωνα με τη σύμβαση-πλαίσιο, είναι εύλογα. Για τον καθορισμό των εύλογων τελών, οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν υπόψη τουλάχιστον τα εξής κριτήρια α) το εθνικό επίπεδο εισοδήματος, και β) το μέσο όρο των τελών που χρεώνουν τα πιστωτικά ιδρύματα στην Ελλάδα για τις υπηρεσίες που παρέχονται σε σχέση με λογαριασμούς πληρωμών.

Επιπλέον, δίνεται η εξουσιοδότηση στις αρμόδιες αρχές να απαιτούν από τα πιστωτικά ιδρύματα να εφαρμόζουν διαφορετικά συστήματα τιμολόγησης ανάλογα με το επίπεδο ένταξης του καταναλωτή στο τραπεζικό σύστημα, παρέχοντας

ευνοϊκότερους όρους για τους ευάλωτους καταναλωτές που δεν χρησιμοποιούν τραπεζικές υπηρεσίες. Σε αυτές τις περιπτώσεις, τα πιστωτικά ιδρύματα υποχρεώνονται να διασφαλίζουν την ευχερή πρόσβαση των καταναλωτών σε επαρκείς και κατάλληλες πληροφορίες σχετικά με τις διαθέσιμες επιλογές.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού και Οικονομικών ρυθμίζονται τα θέματα που αφορούν στο παρόν άρθρο, λαμβάνοντας υπόψη σχετική γνωμοδότηση του Εθνικού Συμβουλίου Καταναλωτή και Αγοράς. Οι διατάξεις της ανωτέρω κοινής υπουργικής απόφασης, αξιολογούνται ανά τριετία ή όποτε άλλοτε κρίνεται αναγκαίο από τα συναρμόδια Υπουργεία, λαμβάνοντας υπόψη σχετική γνωμοδότηση του Εθνικού Συμβουλίου Καταναλωτή και Αγοράς. Με βάση τα αποτελέσματα αυτής της αξιολόγησης, λαμβάνουν χώρα τυχόν τροποποιήσεις που απαιτούνται στις διατάξεις της ανωτέρω κοινής υπουργικής απόφασης.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του **άρθρου 19**, οι συμβάσεις-πλαίσιο που διέπουν την παροχή πρόσβασης σε λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά υπόκεινται στις διατάξεις του ν. 3862/2010, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά στις παραγράφους 2 και 4 αυτού. Παρέχεται το δικαίωμα στο πιστωτικό ίδρυμα να καταγγείλει μονομερώς τη σύμβαση-πλαίσιο, με την προϋπόθεση ότι πληρούται τουλάχιστον μία από τις εξής προϋποθέσεις: α) ο καταναλωτής χρησιμοποίησε εσκεμμένα τον λογαριασμό πληρωμών για παράνομους σκοπούς, β) δεν έχει εκτελεσθεί καμία συναλλαγή στον λογαριασμό πληρωμών για διάστημα μεγαλύτερο των 24 διαδοχικών μηνών, γ) ο καταναλωτής παρέσχε ανακριβή στοιχεία προκειμένου να ανοίξει τον λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά, εφόσον τα πραγματικά στοιχεία θα τον απέκλειαν από το δικαίωμα αυτό, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 16, δ) ο καταναλωτής δεν είναι πλέον νομίμως διαμένων στην Ένωση, ε) ο καταναλωτής, που ήδη τηρεί στην Ελλάδα λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά, έχει ακολούθως ανοίξει στην Ελλάδα δεύτερο λογαριασμό πληρωμών, ο οποίος του επιτρέπει να χρησιμοποιεί τις υπηρεσίες που απαριθμούνται στην παράγραφο 1 του άρθρου 17.

Για το σκοπό αυτό, η αρμόδια αρχή δύναται να προσδιορίσει πρόσθετες περιορισμένες και ειδικές περιπτώσεις κατά τις οποίες μπορεί να καταγγελθεί μονομερώς από το πιστωτικό ίδρυμα σύμβαση-πλαίσιο για λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά. Οι περιπτώσεις αυτές αποσκοπούν στην αποτροπή των καταχρήσεων από τους καταναλωτές σχετικά με το δικαίωμά τους να έχουν πρόσβαση σε λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά.

Η παράγραφος 4 προβλέπει ότι στην περίπτωση που ένα πιστωτικό ίδρυμα καταγγείλει τη σύμβαση για λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά για έναν ή περισσότερους από τους λόγους που αναφέρονται στις περιπτώσεις β), δ)

και ε) της παραγράφου 2 και στην παράγραφο 3, ενημερώνει τον καταναλωτή για τους λόγους της καταγγελίας, τουλάχιστον δύο μήνες πριν από την έναρξη ισχύος της, γραπτώς και δωρεάν, εκτός εάν η ενημέρωση αυτή αντίκειται στους στόχους της εθνικής ασφάλειας ή της δημόσιας τάξης. Όταν το πιστωτικό ίδρυμα καταγγέλλει τη σύμβαση σύμφωνα με την περίπτωση α) ή γ) της παραγράφου 2, η καταγγελία ισχύει αμέσως.

Στην παράγραφο 5 προβλέπεται ότι η γνωστοποίηση της καταγγελίας πρέπει να υποδεικνύει στον καταναλωτή τη διαδικασία για την υποβολή τυχόν προσφυγής κατά της καταγγελίας και για το δικαίωμά του να απευθυνθεί στην αρμόδια αρχή και σε φορέα εναλλακτικής επίλυσης διαφορών στον οποίο δύναται να απευθυνθεί παρέχοντας τα σχετικά στοιχεία επικοινωνίας σύμφωνα με τις διατάξεις της ΚΥΑ 70330οικ./2015.

Με την παράγραφο 1 του **άρθρου 20** θεσπίζεται η υποχρέωση της αρμόδιας αρχής να διασφαλίζει τη θέσπιση πρόσφορων μέτρων για την πληροφόρηση του κοινού σχετικά με τη διαθεσιμότητα λογαριασμών πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά, τους γενικούς όρους τιμολόγησής τους, τις διαδικασίες που πρέπει να ακολουθούνται για την άσκηση του δικαιώματος πρόσβασης σε λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά και τις μεθόδους πρόσβασης σε διαδικασίες εναλλακτικής επίλυσης διαφορών. Η αρμόδια αρχή διασφαλίζει ότι τα μέτρα επικοινωνίας είναι επαρκή και καλά στοχευμένα, ιδίως σε σχέση με την προβολή τους σε καταναλωτές που δεν χρησιμοποιούν τραπεζικές υπηρεσίες και σε ευπαθείς και μετακινούμενους καταναλωτές. Η παράγραφος 2 θεσπίζει την υποχρέωση των πιστωτικών ιδρυμάτων να διαθέτουν δωρεάν στους καταναλωτές προσβάσιμες πληροφορίες και συνδρομή σχετικά με τα ειδικά χαρακτηριστικά των παρεχόμενων λογαριασμών πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά, τα σχετικά τέλη και τους όρους χρήσης τους, καθιστώντας σαφές ότι η αγορά πρόσθετων υπηρεσιών δεν είναι υποχρεωτική για την πρόσβαση σε λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ

Στο **άρθρο 21**, ορίζονται οι αρμόδιες αρχές για την εποπτεία της εφαρμογής των διατάξεων του νόμου και θεσπίζεται η υποχρέωση συνεργασίας τους. Συγκεκριμένα, για την εφαρμογή των διατάξεων που φορούν στον κατάλογο των πλέον αντιπροσωπευτικών υπηρεσιών που συνδέονται με λογαριασμό πληρωμών και υπόκεινται στην καταβολή τέλους και σε τυποποιημένη ορολογία (άρθρο 3) και στον διαδικτυακό τόπο σύγκρισης και των πίνακα τελών (άρθρο 7), αρμόδια αρχή ορίζεται η Τράπεζα της Ελλάδος. Λαμβάνοντας υπόψη τις υφιστάμενες αρμοδιότητές του επί συναφών θεμάτων, μεταξύ άλλων, σχετικά με την προστασία των καταναλωτών σύμφωνα με τον ν. 2251/1994 και τις υπηρεσίες πληρωμών στην

εσωτερική αγορά υπό τον ν. 3862/2010 το Υπουργείο Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού ορίζεται αρμόδιο για την εφαρμογή των διατάξεων σχετικά με το δελτίο πληροφόρησης περί τελών και το γλωσσάριο (άρθρο 4), την κατάσταση τελών (άρθρο 5), την ενημέρωση των καταναλωτών (άρθρο 6), την συνδυαστική προσφορά λογαριασμών πληρωμών μαζί με άλλα προϊόντα (άρθρο 8), τις διατάξεις που διέπουν την υπηρεσία αλλαγής λογαριασμού (άρθρα 9 έως 14) και την πρόσβαση σε λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά πλην των άρθρων 17 και 18. Για την εφαρμογή των διατάξεων σχετικά με τις παραμέτρους του λογαριασμού πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά και τα συναφή τέλη (άρθρα 17 και 18) ορίζονται συναρμόδια τα Υπουργεία Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού και Οικονομικών.

Στο **άρθρο 22, παράγραφοι 1 και 2**, προβλέπεται υποχρέωση συνεργασίας μεταξύ των αρμοδίων αρχών των κρατών μελών όποτε αυτό είναι αναγκαίο για την εκπλήρωση των καθηκόντων τους στο πλαίσιο του νόμου.

Στην πρώτη παράγραφο του παρόντος άρθρου προβλέπεται η ότι η συνεργασία των αρμοδίων αρχών με τις αντίστοιχες αρμόδιες αρχές των λοιπών κρατών μελών περιλαμβάνει την ανταλλαγή πληροφοριών και συνεργασία σε δραστηριότητες έρευνας ή εποπτείας. Στο πλαίσιο αυτό, η Τράπεζα της Ελλάδος ορίζεται ως σημείο επαφής. Οι παράμετροι για την ανταλλαγή πληροφοριών μέσω της αρμόδιας αρχής που λειτουργεί ως σημείο επαφής εξειδικεύονται περαιτέρω στην τρίτη παράγραφο του άρθρου 22. Η ανταλλαγή πληροφοριών με τις αρμόδιες αρχές των λοιπών κρατών μελών λαμβάνει χώρα χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση και απαιτείται η ρητή συγκατάθεσή τους προκειμένου να αποκαλυφθούν πληροφορίες σε άλλους φορείς ή φυσικά ή νομικά πρόσωπα. Πλην δεόντως αιτιολογημένων περιπτώσεων, η ανταλλαγή πληροφοριών στην περίπτωση αυτή λαμβάνει χώρα μόνο για τους σκοπούς που καταλαμβάνονται από την συγκατάθεση, πλην δεόντως αιτιολογημένων περιπτώσεων.

Σύμφωνα με την τέταρτη παράγραφο του παρόντος άρθρου, η αρμόδια αρχή μπορεί να αρνηθεί να ενεργήσει κατόπιν αιτήματος για συνεργασία σε δραστηριότητα έρευνας ή εποπτείας ή να ανταλλάξει πληροφορίες όπως προβλέπεται στην παράγραφο 3 μόνο εάν η σχετική δραστηριότητα ενδέχεται να προσβάλει την κυριαρχία, την ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη, έχει ήδη κινηθεί δικαστική διαδικασία για τα ίδια πραγματικά περιστατικά και κατά των ιδίων προσώπων ή έχει ήδη εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση αναφορικά με τα ίδια άτομα και τις ίδιες πράξεις.

Στο **άρθρο 23** προβλέπεται ότι, εφόσον κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους σε εφαρμογή των διατάξεων του σχετικού νόμου ανακύπτει διαφωνία μεταξύ αρμοδίων αρχών διαφορετικών κρατών μελών, το ζήτημα δύναται να παραπεμφθεί

στην Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών (ΕΑΤ), σύμφωνα με το άρθρο 19 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 24ης Νοεμβρίου 2010 σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/78/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 331, σελ. 12- 47). Σε αυτές τις περιπτώσεις, η ΕΑΤ μπορεί να ενεργήσει σύμφωνα με τις εξουσίες που της παρέχονται δυνάμει του εν λόγω άρθρου και κάθε δεσμευτική απόφαση που λαμβάνει είναι δεσμευτική για τις ενδιαφερόμενες αρμόδιες αρχές, ανεξαρτήτως εάν οι εν λόγω αρχές είναι μέλη της ΕΑΤ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ

Στην πρώτη παράγραφο του **άρθρου 24** προβλέπεται η επιβολή κυρώσεων εκ μέρους των αρμοδίων αρχών, εντός του πλαισίου των αρμοδιοτήτων τους, εφόσον διαπιστώνουν παραβίαση των διατάξεων του νόμου.

Ειδικότερα, σύμφωνα με την δεύτερη παράγραφο του εν λόγω άρθρου, υπό την επιφύλαξη ειδικότερων διατάξεων, προβλέπεται ότι σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων των άρθρων 4 έως 6, 8 έως 16 και 19 έως 20 εφαρμόζεται το άρθρο 13α «Κυρώσεις» του ν. 2251/94.

Για τον προσδιορισμό των κυρώσεων που δύνανται να επιβληθούν σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων των άρθρων 17 και 18, οι κυρώσεις θα προσδιορίζονται εφαρμόζοντας αναλόγως το άρθρο 13 α του ν.2251/1994 με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού και Οικονομικών. Περαιτέρω, αναφορικά με την επιβολή κυρώσεων εκ μέρους της Τράπεζας της Ελλάδος, προβλέπεται ότι η σχετική αρμοδιότητα διέπεται από τις διατάξεις του Καταστατικού της και των διατάξεων της παραγράφου 2 του άρθρου 59 του ν. 4261/2014.

Σύμφωνα με την τρίτη παράγραφο του εν λόγω άρθρου, η δημοσιοποίηση των διοικητικών κυρώσεων που επιβάλλονται σε εφαρμογή της περίπτωσης (β) της δεύτερης παραγράφου λαμβάνει χώρα σύμφωνα με το άρθρο 60 του ν. 4261/2014.

Τέλος, στο **άρθρο 25**, προβλέπεται ότι κατ' εξαίρεση, η ισχύς των διατάξεων των παραγράφων 1 έως 5 του άρθρου 4, των παραγράφων 1,2 και 3 του άρθρου 5, των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 6 και του άρθρου 7 αρχίζει εννέα (9) μήνες μετά τη θέση σε ισχύ της κατ' εξουσιοδότησης πράξης που προβλέπεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 3 του νόμου.